

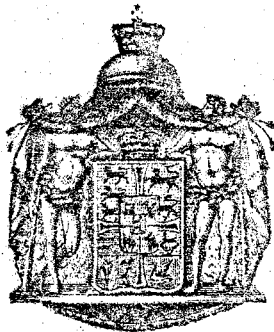
Løstidende

for

Kongeriget Danmark

for

Aaret 1890.

Kjøbenhavn.

Trykt hos S. S. Schultz.

Lov,

Nr. 57.
11te
April.

hvorved

Bygningslov af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for Frederiksberg Kommune.*)

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitteligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Bygningsloven af 12te April 1889 for Staden Kjøbenhavn udvides til at gjælde for Frederiksberg Kommune, dog med efterfølgende Forandringer og nærmere Bestemmelser.

§ 2.

Bygningslovens § 1 affattes saaledes: „Denne Lov gjælder for Frederiksberg Kommunes Grund“.

§ 3.

Bygningslovens § 5 forandres saaledes: „Naar det af Frederiksberg Kommunalbestyrelse fordres, skulle ubebyggede Pladser hegnes mod Gade, Veie eller Torv med Grundmur, Plankeværk eller Stakværk, sidsnævnte med høist 4 Tommers Mellemrum mellem Tremmerne. Valget mellem de 3 Slags Hegn er overladt til Eieren. Høiden af saadant Hegn maa ikke være under 2 Alen og ikke over 5½ Alen“.

§ 4.

I Bygningslovens § 6, 1ste Punktum, ombyttes Ordet „Magistraten“ med Ordet „Veivæsenet“.

§ 6 sidste Punktum affattes saaledes: „Som Regel skal fordres, at der gives Gaden eller Veien en Brede af 30 Alen, hvilken Brede dog kan nedsættes til 20 Alen, naar der mellem Gaden eller Veien og Bygningerne ved den kommer til at ligge et ubebygget Areal af en saadan Brede, at Gaden eller Veien derved senere, naar Kommunalbestyrelsen finder, at Omstændighederne stule derfor, kan gives en Brede af indtil 30 Alen. Dette Areal bliver ikke at anse som Del af det, der efter § 10 (Byggeslovens § 22) skal holdes ubebygget, og det skal afstås uden Erstatning til Veiens eller Gadens Udvidelse, naar samme beslattes.“

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet: Se Rigsdagstidenden for 1889—90: Landsk. Tid. Sp. 232—35, 378—90, 397, 455—69, 625—27, 1508—10; Folket. Tid. Sp. 2259—63, 2424—25, 4318—41, 4368—73; Till. A. 2505—68; Till. B. Sp. 93—100, 1303—12, 1639—42; Till. C. Sp. 87—96, 107—8, 307—16.

Nr. 57.

11te
April.

§ 5.

Bygningslovens § 10, 1ste Punktum affattes saaledes:

„Sagen ny Gade maa have mindre Brede end 30 Alen; dog kan Kommunalbestyrelsen tillade, naar Gaden anlægges af Private, at Bredden formindkes til 20 Alen, naar der mellem Gaden og Bygningerne ved den kommer til at ligge et ubebygget Areal af en saadan Brede, at Gaden derved senere kan gives en Brede af 30 Alen. Naar dette beslattes, skal den nævnte ubebyggede Grund afstaaes uden Erstatning, og den anses ikke som indbefattet i det Areal, der efter § 10 skal holdes ubebygget.“

§ 6.

§ Stedet for Bygningslovens § 13 sættes følgende Paragraf: „For efterhaanden at udvide de tilstedeværende Gader og Veie af mindre Brede end 20 Alen til en Brede af mindst 20 Alen, kan det fordres, at der ved ethvert Byggeforetagende ved en saadan Gade eller Veie stedsvis bliver en Afstand af mindst 10 Alen imellem Bygningen og Gadens eller Veiens Midtlinie, og naar den paagjældende Gade eller Veie betragtes som Hovedfærdjelslinie, kan Kommunalbestyrelsen fordre den udvidet til 30 Alen og som Følge deraf ogsaa fordre 15 Alens Afstand mellem Bygningen og Gadens eller Veiens Midtlinie. Hvor saadant fordres, er den Byggende berettiget til at bygge indtil den Bygningshøide, der svarer til den af Kommunalbestyrelsen forordrede Gade- eller Veibrede, imod at han forpligter sig til at afstaa det til hans Byggegrund svarende Areal imellem den ældre Veilinie og den nye Byggelinie til Gadens eller Veiens Udvidelse uden Erstatning. Vilde Afstaaelsen bevirke, at en Eiendom derved vilde faae mindre ubebygget Grund, end Loven ved Bygningernes Opførelse hjemlede, eller naar de i denne Lovs § 10 fastsatte Afstandsbestemmelser ikke kunne overholdes, skal Eieren være berettiget til at forlange Eiendommen overtagen af Kommunen imod Erstatning af dennes Kasse efter uwillige, af Retten udmeldte, Mænds Skjøn, eller til at regne det afstaaede Areal som en Del af det Areal, der efter § 10 skal holdes ubebygget.“

§ 7.

§ Stedet for Bygningslovens § 14 bestemmes: „De Private tilhørende Grunde og Bygninger, hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veie eller til Udvidelse af ældre eller til Anlægget af Kloaker eller i andre almenyttige Diemed, skulle, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gjør Fordring, afstaaes mod Erstatning efter de hidtil gjældende Regler, dog at det, naar Kommunalbestyrelsen gjør Fordring paa Afstaaelse af en saadan Del af en Eiendom, at denne derved vilde faae mindre ubebygget Grund, end Loven ved Bygningernes Opførelse hjemlede, staar Eieren frit for at forlange Eiendommen overtagen af Kommunen. Spørgsmaalet om Afstaaelsens Nødvendighed kan af Vedkommende indstilles til Justitsministerens Afgjørelse.“

§ 8.

§ Bygningslovens § 15, 6te Linie forandres Tallet „6“ til „5“ og i 7de Linie, efter Ordet „Etage“ forandres „,“ til „.“, og Resten af Paragrafen udgaar, men derefter tilføies: „Som Etage medregnes saavel Kjælder, hvori er indrettet Butik eller Udsalgstid eller selvstændig Beboelsesleilighed, som Kvistetage med selvstændig Beboelsesleilighed.“

§ 9.

§ Bygningslovens § 18 udgaar 1ste Punktum. § 2det Punktum forandres „Veiens“ til „en Veis“.

Nr. 57. Lov af 11 April, hvorefter Bygningsl. for Købn. m. u. 1ste Forand. udvid. § til at gj. for Ardevisberg.

§ 10.

Nr. 57.
11te
April.

§ Stedet for Bygningslovens § 22 bestemmes:

- a. Det til en Bygning hørende ubebyggede Areal maa i intet Tilfælde være mindre end det bebyggede. For at regnes som ubebygget, skal et Areal udgjøre et med Bygningens Grund sammenhængende Areal, og Dele af Grundstykket, der kun ved en Strimmel af mindre end 6 Alens Brede ere forbundne med samme, er Bygningskommissionen berettiget til at negte at tage i Betragtning som ubebygget Areal.

Ubebygget Areal, hvortil vender Vinduer fra Værelser, Værksteder eller Kjøkkener, skal være mindst 100 Kv.-Alen stort og maa ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 4 Alen, hvorfra dog undtages ubebygget Areal, der er beliggende imellem Bygningen og en Gade eller Wei.

Ingen Del af det efter denne Paragraf fornødne ubebyggede Areal maa overdækkes med Tag.

- b. For at bestemme, hvor stor en Del af en Byggegrund, der i det Høieste maa bygges, divideres dennes Areal med 2, naar det er 1- eller 2-Etages Bygninger, der skulle opføres; er det en 3-Etages Bygning, divideres med $2\frac{1}{4}$, ved en 4-Etages Bygning med $2\frac{1}{2}$ og ved en 5-Etages Bygning med $2\frac{3}{4}$.

Skal der i en Beboelsesbygning med mere end 2 Etager være mere end 2 Beboelsesleiligheder, hvis Gulvflade er under 120 Kv.-Alen, bliver der ved en 3-Etages Bygning at dividere med $2\frac{3}{4}$, ved en 4-Etages Bygning med 3 og ved en 5-Etages Bygning med $3\frac{1}{4}$.

En Hjørnebygning, i hvilken der ikke findes mere end 2 Beboelsesleiligheder med mindre end 120 Kv.-Alen Gulvflade, kan indtage indtil Halvdelen af Byggegrunden, selv om den har flere end 2 Etager.

- c. Imellem tvende til samme Eiendom hørende Bygninger skal der ud for Vinduer fra Værelse, Værksted eller Kjøkken være en Afstand til den modstaaende Bygning af mindst 3 Alen med et Tillæg af $\frac{1}{2}$ af de tvende Bygningers samlede Høide, og imellem saadanne Vinduer og Nabogrunde skal der mindst være en Afstand af 3 Alen med Tillæg af $\frac{1}{4}$ af Bygningens Høide.

Dog kan Bygningskommissionen, hvor Forholdene tale derfor, f. Ex. i Endegable og i indadgaende Hjørner paa Bygninger, tillade, at der anbringes Vinduer imod et ubebygget Areal af mindre Dværmaal, naar dog Afstanden fra Nabogrunden bliver mindst 4 Alen.

- d. Forhøielse af en til en Eiendom hørende Bygning kan kun finde Sted, forjaavidt den paagjældende Bygning i den Skikkelse, den vil faae ved Forhøielse efter ovenstaaende Regler, vilde have kunnet opføres som Nybygning, og hvor det ubebyggede Areal allerede er mindre end det efter Littr. a. og b. Tilstedeliggende, maa aldeles ingen Forhøielse af nogen til Eiendommen hørende Bygning finde Sted.

§ 11.

Til § 27 føies:

„Uagtet disse Bestemmelser kan dog Bygningskommissionen give Tilladelse til i mindre 1- eller 2-Etages Bygninger at anvende $1\frac{1}{2}$ Stens Murværk i to paa hinanden følgende Etager, og at anvende 1 Stens Murværk i smaa 1-Etages Udhus.“

§ 12.

Til § 32 i Bygningsloven føies: „Er en Bygning dækket med mere antændeligt Materiale end Tagpap (Tagfilt), maa der ikke paa den Grund, hvorpaa Bygningen ligger, Nr. 57. Lev af 11. April hvorved Bygningsl. for Akhør. m. nogle Forandr. udnides til at, i. for Frederiksberg.

Nr. 57.
11te
April. opføres nogen anden Bygning indenfor 50 Alen, hvilken Indskrænkning vedbliver at hvile paa Grunden, om den end bliver delt mellem flere Eiere."
Bygningslovens § 79, 2det Punktum udgaar.

§ 13.

Efter Bygningslovens § 40, 3die Stykke, indstyes: „I Bygninger med høist 2 Beboelsesleiligheder kan Bygningskommissionen tillade en mindre Høide end 4 Alen, dog ikke under 3½ Alen i Rum, hvor Gulvfladen er mindst 30 Kvadrat-Alen og som høre til en Beboelsesleilighed af mindst 4 Alens Høide.“

§ 14.

I Bygningslovens § 41 sker følgende Forandring:

I Linie 5 ombyttes „Bygningsinspektøren“ med „Stadsingenieuren“.

Efter Paragrafens Slutning tilføies:

„I ældre Bygninger kan Bygningskommissionen dog tillade Indretninger til Opvarmning og Røgning i Kjælderrum, selv om den første Betingelse ikke er fuldt tilstede, naar særlige Omstændigheder forekomme den at tale derfor.“

§ 15.

Til Bygningslovens § 48 føies som 3die Stykke:

„Naar en Skorsten findes at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de Omboende, skal Sundhedskommissionen paalægge Bygningens Eier eller Bruger inden en bestemt Frist at afhjælpe Manglen. For de Anlæg, som bestaa paa den Tid, nærværende Bestemmelse træder i Kraft, kan Dispensation fra de strenge Forordninger, som ellers vilde være at stille, indrømmes af Justitsministeriet efter Indstilling af Sundhedskommissionen saafremt særdeles Omstændigheder tale derfor.“

§ 16.

Bygningslovens § 60, 1ste og 3die Punktum udgaar. Endvidere udgaa Ordene „De nævnte“ i 4de Punktum.

§ 17.

Hvor der i Bygningslovens § 7, § 8, 2det Stykke, § 9, §§ 15—17, § 23 Nr. 1, § 27 a, § 41, § 43, § 53 og § 60 er benyttet Ordet „Gade“, enten alene eller i Sammen sætninger, skal dertil føies Ordet „Wei“.

§ 18.

I Bygningslovens § 66, 1ste Punktum, ombyttes „Stadens“ med „Kommunens“.

§ 19.

I Stedet for Bygningslovens §§ 67—70 bestemmes:

„Frederiksberg Bygningskommission bestaar af Birkedommeren som Formand, Bygningsinspektøren, Stadsingenieuren og to Medlemmer, som Kommunalbestyrelsen vælger for et Tidsrum af 4 Aar, og hvoraf det ene ikke maa være Medlem af Kommunalbestyrelsen og et af dem skal være Grundeier og mindst et af dem skal være bygningsskyndig. Endvidere have Stadslægen og Brandinspektøren at tiltrøde Kommissionen som Medlemmer, saa ofte det af Kommissionen eller dens Formand forlanges. For denne Kommission udfærdiges af Justitsministeriet en Instruktion, indeholdende de nærmere Regler, som af den skulle iagttages i Forbindelse med nærværende Lovs Forrifter. Bygningsinspektøren udnævnes af Justitsministeriet efter Forslag af Bygningskommissionens øvrige Medlemmer. Han har under Kommissionens Overtilsyn i Overensstemmelse med de Regler, som blive ham foreskrevne i en af Kommissionen udfærdiget og af Justitsministeriet approberet Instrug, at vaage

Nr. 57. Lov af 11. April, hvorved Bygningsl. for Kbh. m. nogle Forandr. indføres til at gj. for Frederiksberg.

over de befalede Bygningsreglers Sagttagelse og Bygningslovens Overholdelse i det Hele. Han er Bygningskommissionens forretningsforende Medlem og forbereder som saadan det Fornødne til Sagernes Behandling i Kommissionen. Nr. 57.
11te
April.

Han træder i Stedet for saavel Bygningsinspektøren som Stadsbygmesteren i Lov af 12te April 1889 og overtager de disse tilkommende Forretninger og Pligter."

§ 20.

Ordene „for nye Bygningers Vedkommende til Magistraten og ellers" i Bygningslovens § 73, 2det Punktum udgaa. Samme Paragrafs Stykke 2 udgaaar, ligesledes Ordene i sidste Stykke „samt efter Omstændighederne imod Erlæggelse af Gebyr for Stadskonduktørens Prøvelse".

Efter 3die Stykke, 4de Punktum indskydes: „Bygningsinspektøren er berettiget til, inden han udsteder den nævnte Attest, at fræve godtgjort ved Attester fra Stadsingeniøren, at Veien er behørig anlagt, at Bygningen ligger udenfor Veiarealet, og at Kjælder-gulvet ikke ligger dybere end tilladt, og fra Skorstensfeieren, at Skorsteneene ere eftersete, samt, forsaavidt angaar Beboelseskjældere, fra Sundhedskommissionen, at de maa tages i Brug."

§ 21.

I Stedet for Bygningslovens § 77 bestemmes: „Sager angaaende Overtrædelser af denne Lov behandles som offentlige Politisager. Afgjorelse af Sagen uden formelig Dom kan ikke finde Sted uden Samtykke af henholdsvis Kommunalbestyrelsen og Bygningskommissionen, forsaavidt Sagen er reist" efter Begjæring af nogen af disse Myndigheder."

§ 22.

I Stedet for „Magistraten" i Bygningsloven træder „Kommunalbestyrelsen" (jfr. dog foran § 4); i Stedet for „Borlægningsbæset" træder „Beivæsenet", og i Stedet for „Stadsbygmester" træder „Bygningsinspektør".

§ 23.

Justitsministeriet bemyndiges til at lade Lov af 12te April 1889 med de af nærværende Lov flydende Forandringer optrykke og bekendtgjøre som Bygningslov for Frederiksberg Kommune.

§ 24.

Denne Lov træder i Stedet for Bygningslov for Frederiksberg af 12te Januar 1858.

Den træder i Kraft 1 Maaned fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, i hvilket Loven kundgjøres, udkommer. Forsaavidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Bygningsforetagender eller Gade- eller Veianlæg, der staa i Strid med de foranstaaende Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggesforetagendet eller Gadeanlægget ikke paabegyndes, inden Loven træder i Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11te April 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Seal.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.